

Arrest

nr. 108 365 van 22 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 18 februari 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Een eerste asielaanvraag van verzoeker werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen afgewezen bij beslissing van 27 april 2012. Het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tegen deze beslissing resulteerde in een arrest nr. 94 131 van 20 december 2012, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker werden geweigerd.

1.2. De thans bestreden beslissing, genomen naar aanleiding van verzoekers tweede asielaanvraag, luidt als volgt:

“WEIGERING TOT INOVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten [A.Z.K.]

geboren te [S.A.], op [...]

en van nationaliteit heeft: Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 13/02/2013

Overwegende dat betrokkene op 29/04/2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 28/12/2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (VV) afgesloten werd met een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat betrokkene op 13/02/2013 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene volgende documenten aanbrengt ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag : aanvraagbrief districtshuis, brief politiecommissariaat Logar, brief MCPA (van Wakil man van tante betrokkene), brief van Karim aan politiecommissariaat, brief van Karim aan districtshuis en een kopie van een verklaring van de dorpschepenen. Overwegende dat al deze geschreven werden door de neef van betrokkene, gericht aan verschillende personen en diensten en waarin de problemen en de identiteit van betrokkene bevestigd worden. Overwegende dat deze brieven een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben. Overwegende dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) in haar beslissing van 27/04/2012 in het kader van de eerste asielaanvraag van betrokkene van oordeel was dat er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerdde problemen van betrokkene met de Taliban en dat er geen geloof kon worden gehecht aan de bewering dat betrokkene tot begin 2011 in [S.A.] woonachtig was. Overwegende dat de documenten die betrokkene aanbrengt in het kader van zijn huidige asielaanvraag duidelijk opgesteld werden op uitdrukkelijke vraag van betrokkene of van zijn familie en slechts een geringe bewijswaarde hebben. Overwegende dat de documenten niet van die aard zijn dat ze de beslissing inzake de vorige asielaanvraag in positieve zin zouden kunnen wijzigen. Overwegende dat ook de taskara van zijn vader en het psychologische rapport geen enkel begin van bewijs vormen van de problemen van betrokkene en van zijn recent verblijf in Afghanistan. Overwegende dat betrokkene verder nog een enveloppe voorlegt waarin de documenten zouden opgestuurd zijn: Overwegende dat dit verzendingsbewijs slechts aantoonde dat er iets vanuit Afghanistan opgestuurd werd maar verder geen enkele bewijswaarde heeft. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Een eerste middel is afgeleid uit de schending van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en luidt als volgt:

“1.1.

Artikel 51/8 Vreemdelingenwet bepaalt dat de minister of diens gemachtigde kan beslissen een asielaanvraag niet in overweging te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees van vervolging.

Verzoeker brengt bij zijn tweede asielaanvraag nochtans wel degelijk nieuwe gegevens aan.

1.2.

(...)

Er kan worden vastgesteld dat alhoewel een origineel document wordt neergelegd, tegenpartij toch een excuus probeert te vinden om de waarde van het document te kelderen.

Er wordt in de beslissing zelfs niet gemeld dat er wordt getwijfeld aan de echtheid van de documenten!

Stellen dat het attest geen waarde heeft omdat het een “gesolliciteerd” karakter heeft is al te gemakkelijk en beneden alle peil te noemen.

Er wordt telkenmale opnieuw beklemtoond dat het de asielzoeker is die zijn asielrelaas dient te ondersteunen. Maar telkens dan een bepaald document wordt aangevraagd, wordt het onmiddellijk afgewezen als ‘gesolliciteerd’.

Men dient rekening te houden met tradities en culturen. Afghanistan is niet het land waar alles op papier wordt gezet. Verzoeker had er ook geen kennis van bij zijn aankomst in België op welke manier een asielprocedure zou verlopen. Dus alle bewijzen dewelke dan worden verzameld zijn sowieso 'gesolliciteerd'.

Indien we deze redenering consequent volgen kunnen we alle bekomen attesten of info gesolliciteerd noemen. Wanneer het CGVS na het verhoor van een kandidaat-vluchteling contact opneemt met een instantie in het herkomstland voor meer info of een document, in het nadeel van deze, kan men stellen dat dit eveneens uit het dossier dient verwijderd te worden daar het een "gesolliciteerd" karakter heeft...

Bij zijn vertrek uit Afghanistan had verzoeker geen enkele kennis van de documenten die hem gevraagd zouden worden.

Er wordt tijdens het gehoor bij het CGVS expliciet gevraagd naar deze documenten. Indien verzoeker dan het nodige doet om deze bij te brengen, noemt men het 'gesolliciteerd'....

1.3.

(...)

1.4.

Tegenpartij heeft nagelaten om de stukken aandachtig te lezen, om na te gaan of het een nieuw element betreft.

(...)"

2.2. De verwerende partij geeft vooreerst een theoretische uiteenzetting aangaande het geschonden geachte artikel en repliceert als antwoord op het hierboven gestelde, in haar nota als volgt:

"(...)

De elementen die verzoeker in zijn tweede asielaanvraag aanbrengt (namelijk een aanvraagbrief districtshuis, brief politiecommissariaat Logar, brief MCPA, brief van Karim aan politiecommissariaat, brief van Karim aan districtshuis en een kopie van verklaring van dorpschouffoeders) kunnen niet als nieuwe elementen aanvaard worden aangezien het gaat om documenten met een gesolliciteerd karakter, met andere woorden, bewijzen die op vraag van een bepaalde persoon - in casu verzoekers neef - voor om het even welk feit worden opgesteld, die vaak niet met de volledige waarheid overeenstemmen en aldus een geringe bewijswaarde hebben.

De aangehaalde elementen kunnen weliswaar "nieuw" zijn in de zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, doch verzoeker maakt niet aannemelijk dat ze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerste asielaanvraag. In casu hebben alle "nieuwe" aangehaalde elementen betrekking op de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot de eerste asielaanvraag en waaraan het CGVS, na onderzoek ten gronde, geen geloof kon hechten en wat bevestigd werd door het arrest van de Raad.

Verzoeker brengt aldus geen nieuwe elementen aan m.b.t. tot feiten en situaties die zich na het afsluiten van zijn vorige asielprocedure hebben voorgedaan."

2.3. Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat verzoeker, die het niet eens is met de beoordeling van de door hem bijgebrachte nieuwe gegevens, in wezen de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

Ze is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties

die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris in de bestreden beslissing is ingegaan op de elementen die verzoeker bij zijn herhaalde asielaanvraag als nieuwe elementen heeft aangebracht, en daaropvolgend besluit dat *“betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980”*. De verwerende partij heeft de beoordeling van de thans voorliggende nieuwe gegevens enerzijds gestoeld op het feit dat de *“aanvraagbrief districthuis, brief politiecommissariaat Logar, brief MCPA (van Wakil man van tante betrokkene), brief van Karim aan politiecommissariaat, brief van Karim aan districthuis en een kopie van een verklaring van de dorpschoufden”* brieven zijn, geschreven door de neef van betrokkene, gericht aan verschillende personen en diensten, en waarin verzoekers problemen en identiteit worden bevestigd een gesolliciteerd karakter hebben, duidelijk werden opgesteld op uitdrukkelijke vraag van de betrokkene of van zijn familie en dus slechts een geringe bewijswaarde hebben. Anderzijds, aangaande de voorgebrachte taskara van verzoekers vader en het psychologisch rapport, wordt geoordeeld dat zij geen enkel begin van bewijs vormen van verzoekers problemen en van zijn recent verblijf in Afghanistan en, ten slotte, wat de omslag betreft, wordt gesteld dat die slechts aantoonde dat er iets vanuit Afghanistan werd opgestuurd, maar dat ze verder geen enkele bewijswaarde heeft.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de inhoud van de door verzoeker bijgebrachte documenten de volgende is:

“Nieuwe documenten:

1. *Taskara van vader Nummer: [...] Afgiftedatum: 1356 (=1977)*

Afgegeven door: onleesbaar

2. *Psychologisch rapport (Dr. [L.B.]*

3. *Aanvraagbrief gericht aan het districthuis van Mohammad Agha. De aanvrager is Karim, zoon van [H.M.] (oom langs vaderzijde van betrokkene)*

Geachte, mijn neef [Z.K.], zoon van [J.K.], geboren in het jaar 1375 (=1996), in het dorp van Sorkh Abad. Zijn vader werd vermoord door de Taliban. Betrokkene heeft in het jaar 1389 (=2010) omwille van zijn problemen met de Taliban zijn land verlaten en naar België gevlucht. Ik verzoek u om zijn identiteit te bevestigen.

Verklaring van het dorpshef van waar hij zijn identiteit bevestigt Alsook van het districtshoofd.
Gestempeld en getekend door beide partijen.

Nummer document: 50033

Geen datum vermeld.

4. Brief van politiecommissariaat provincie Logar aan de desbetreffende dienst.

Omwillen van de aanvraag van de heer Karim, zoon van [H.M.], verklaren we dat

Zoals jullie weten is mijn neef [Z.K.] zoon van [J.K.], zijn vader op 25/09/1389 (=16/12/2010) in Zarghon Khar, provincie Logar omgekomen in de oorlog tussen Taliban en de overheid. [J.K.] is door de overheid vermoord. Daarna werd [Z.K.] bedreigd door de Taliban. Hij moest zich aansluiten bij de Talibanse beweging. In plaats van zijn vader moest hij aan Jihad deelnemen. Hij weigerde het verzoek van de Taliban en werd verplicht om zijn land te verlaten. Ik vraag u een attest van de bevestiging van zijn identiteit.

Verlaring van het politiecommissariaat: zij bevestigen dat [Z.K.], zoon van [J.K.], bewoner is van dorp Sorkh Abad, provincie Logar. Ook bevestigen zij dat zijn vader om het leven is gekomen in Zarghon Khar en door de overheid is vermoord. Hij werd verplicht omwillen van het probleem met de taliban om zijn land te verlaten. We bevestigen zijn probleem dat dit correct is.

Getekend en gestempeld door de politiecommissaris van provincie Logar.

Geen datum vermeld.

Geen nummer document.

5. Brief van MCPA (mijn ontmantelings planning)

Geachte Wakil, bewoner van het dorp Zaid Abad, district Mohammad Agha, provincie Logar. Betrokkene heeft eerder in provincie Logar, district Mohammad Agha bij de MCPA in dienst geweest. Op 15/03/1389 (=05/06/2010) werd hij overgeplaatst naar Kabul. Op 10/09/1390 (=01/12/2011) werd hij terug naar het district Mohammad Agha overgeplaatst en werkt hij in MCPA van het district Mohammad Agha.

Gehandtekend en gestempeld.

6. Aanvraagbrief van Karim gericht aan het districtshuis van Mohammad Agha

Geachte, mijn neef [Z.K.], zoon van [J.K.], geboren in het jaar 1375 (=1996), in het dorp van Sorkh Abad. Op 25/09/1389 (26/12/2010) kwam zijn vader om het leven in de oorlog tussen Taliban, het leger en buitenlandse troepen. Hij werd door de overheid vermoord. Na de dood van zijn vader heeft de Taliban [Z.K.] uitgenodigd om deel te nemen aan de Talibanse beweging. Hij heeft dit geweigerd en werd verplicht om naar een onbekend land te vluchten. Ik verzoek u om zijn identiteit te bevestigen.

Verklaring van het dorpshef: ik, dorpshef van het dorp Sorkh Abad bevestig de identiteit. Verklaring van het districtshoofd: ik verklaar dat de verklaringen oprecht zijn.

Nummer document: 50038 Geen datum vermeld.

7. Brief van Karim gericht aan het politiecommissariaat van Mohammad Khan.

Geachte, mijn neef [Z.K.], zoon van [J.K.], geboren in het jaar 1375 (=1996), in het dorp van Sorkh Abad, district Mohammad Agha. Zijn vader werd vermoord in het jaar 1389 (=2010) en werd [Z.K.] verplicht om aan de wreedheid van Taliban deel te nemen. Hij werd verplicht om te vluchten uit zijn land. Ik vraag u om onze identiteit en persoonlijkheid te bevestigen.

Bevestiging van het politiecommissariaat dat betrokkene gevlucht is omwillen van de wreedheid van de Taliban.

Gestempeld en getekend door het politiecommissariaat van Mohammad Khan.

Nummer van het document: 50085

8. Kopie van verklaring van de dorpshef van het dorp Sorkh Abad, district Mohammad Agha, provincie Logar.

[Z.K.], zoon van [J.K.], bewoner van het dorp Sorkh Abad. De vader van [Z.K.] kwam om het leven en kreeg nadien een uitnodiging van Taliban om in plaats van zijn vader deel te nemen aan de Taliban. [Z.K.] heeft dit geweigerd en werd een paar keer bedreigd dor de Taliban. [Z.K.] werd verplicht om zijn land te verlaten omdat zijn leven in gevaar was. Hij had geen andere keuze. Wij zijn ooggetuigen van dit incident.

Getekend door de dorpshef en 3 bewoners.

9. Enveloppe (documenten opgestuurd door Wakil, man van de tante van betrokkene)."

2.6. Niettegenstaande deze stukken door verzoeker of één van zijn familieleden werden aangevraagd, blijkt dat de stukken niet alleen de verklaringen van verzoeker zelf, of zijn neef of andere familieleden optekenen, maar dat, wat betreft stuk 4, ook de instantie die de documenten heeft uitgegeven overgaat tot een bevestiging van de geschetste problemen : "Verklaring van het politiecommissariaat: zij bevestigen dat [Z.K.], zoon van [J.K.], bewoner is van dorp Sorkh Abad, provincie Logar. Ook bevestigen zij dat zijn vader om het leven is gekomen in Zarghon Khar en door de overheid is vermoord. Hij werd verplicht omwillen van het probleem met de taliban om zijn land te verlaten. We bevestigen zijn

probleem dat dit correct is. Getekend en gestempeld door de politiecommissaris van provincie Logar.” Ook wat stuk 8 betreft, gaat deze redenering op. Er wordt immers vermeld : “Bevestiging van het politiecommissariaat dat betrokkene gevlucht is omwille van de wreedheid van de Taliban. Gestempeld en getekend door het politiecommissariaat van Mohammad Khan.”

Derhalve moet dus worden vastgesteld dat waar de verwerende partij stelt dat “al deze brieven” – waaronder ook de stukken 4 en 8, “geschreven werden door de neef van betrokkene, gericht aan verschillende personen en diensten en waarin de problemen en de identiteit van betrokkene bevestigd worden” zij eraan voorbijgaat dat in de voormelde stukken het politiecommissariaat niet alleen de verklaringen van verzoekers neef optekent, maar deze ook bevestigt. In die optiek kan de verwerende partij zich er niet toe beperken elke bewijswaarde aan de stukken te ontszeggen louter omdat ze gesolliciteerd zouden zijn en werden opgesteld op uitdrukkelijke vraag van de betrokkene of van zijn familie. De premisse van de verwerende partij in haar nota, met name dat “bewijzen die op vraag van een bepaalde persoon - in casu verzoekers neef - voor om het even welk feit worden opgesteld, die vaak niet met de volledige waarheid overeenstemmen en aldus een geringe bewijswaarde hebben”, is, gelet op de hierboven geciteerde bewoordingen, waaruit een bevestigende verklaring blijkt van de feiten door de bevoegde autoriteiten, al te vrijblijvend en kennelijk onredelijk. Het middel is dan ook in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van 18 februari 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS